

REGULERINGSKOMMISSIE VOOR ENERGIE IN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

Vorbereidende nota

Tariefmethodologie water

VN2. Milieukosten

I Inleiding

Artikel 39/2 punt 2 van de waterordonnantie bepaalt: *“de tariefmethodologie moet toelaten om de reële kostprijs van het water te bepalen, dat wil zeggen op efficiënte wijze alle kosten te dekken die noodzakelijk of efficiënt zijn voor de uitvoering van de opdrachten van de wateroperatoren met naleving van hun wettelijke of regelgevende verplichtingen en onverminderd een eventuele financiële participatie van het Gewest, en op die manier het beginsel toe te passen van kostenterugwinning van waterdiensten, inclusief milieukosten en kosten van de hulpbronnen.”*

De ordonnantie bepaalt dat de kosten voor het milieu en de grondstoffen via de reële kostprijs zichtbaar moeten worden gemaakt, maar ze stelt niet dat die kosten in de tarieven moeten worden opgenomen, want de tekst maakt een duidelijk onderscheid tussen de diensten en de opdrachten. Een strenge interpretatie van dit artikel en van de ordonnantie zou kunnen leiden tot de automatische verwerping van deze kosten voor zover ze niet verplicht zijn (winningsvergoeding).

Aangezien het inkomen dat door de watertarieven moet worden gedekt verder gaat dan het concept van de reële kostprijs, heeft BRUGEL besloten deze kostencategorie te beschouwen als gereguleerd onder bepaalde voorwaarden.

Rekening houden met dit concept van de milieukosten in de tariefmethodologieën, zelfs in zijn meest eenvoudige vorm, zou een vooruitgang betekenen op het vlak van de transparantie van de reële kostprijs van water, want deze kosten zouden worden weergegeven op de factuur van de gebruiker. Ook zou dit leiden tot bewustwording van de noodzaak om binnen de watersector effectieve milieumaatregelen te nemen teneinde de infrastructuur duurzamer te exploiteren en de natuurlijke rijkdommen op duurzamere wijze te gebruiken.

2 Analyse & aanbevelingen

2.1 Analyse

Met de milieuaspecten neemt de ordonnantie een nieuw concept op dat abstract is, aan interpretatie onderhevig is en waarvoor geen definitie bestaat die door de volledige gemeenschap aanvaard wordt. Hieronder vinden we enkele voorbeelden uit woordenlijsten:

- De kaderrichtlijn water: *“De kosten veroorzaakt door de schade die het watergebruik toebrengt aan het milieu, de ecosystemen en al diegenen die daarvan gebruik maken (bijv. een afname van de ecologische kwaliteit van aquatische ecosystemen of de verzilting en het verval van vruchtbare bodems).”*
- Wallonië: *“De kosten van schade aan het milieu die door menselijke activiteiten wordt veroorzaakt. Voorbeelden van schade aan het milieu zijn de aantasting van ecosystemen, de verarming van de watervoorraden, eutrofiëring, de uitdroging van vochtige zones en het verlies aan biodiversiteit, enz.”*

“Het principe dat de vervuiler betaalt houdt in dat de milieukosten van de vervuiling en preventie ten laste komen van degenen die verantwoordelijk zijn voor de vervuiling en dat de heffingssystemen de

kosten van de milieudiensten in hun totaliteit weerspiegelen, met inbegrip van de investeringskosten, de milieukosten van de vervuiling en de preventiemaatregelen die worden toegepast evenals de kosten in verband met de schaarste van de gebruikte hulpbronnen.”

- Frankrijk: *“De kosten van de schade veroorzaakt aan het milieu en aan de ecosystemen en ook onrechtstreeks aan degenen die hier gebruik van maken: aantasting van de kwaliteit van een grondwaterlaag en van de bodem, kosten van de bijkomende drinkwaterbehandelingen voor de gemeenschappen enz. In de context van de [kaderrichtlijn water 2000/60/EG](#) nemen we de schade in aanmerking die wordt veroorzaakt door het [gebruik van water](#) (onttrekking, lozing, inrichtingen enz.)”*

“Het principe dat de vervuiler betaalt, volgens hetwelk de ontstane kosten door de toepassing van preventiemaatregelen, beperkende maatregelen en maatregelen ter bestrijding van vervuiling worden gedragen door de vervuiler”

- Europees milieubureau: *“Expenses incurred as a result of some violation of ecological integrity either by an enterprise that implements a program to rectify the situation, or by society or the ecosystem as a whole when no person or enterprise is held liable.”*

Dit concept moet dus worden gedefinieerd voor het BHG en meer specifiek met het oog op de opname ervan in de methodologieën. De milieukosten en de kosten voor de natuurlijke rijkdommen zouden in het tariefrooster en op de waterfactuur kunnen worden weergegeven om de transparantie van de kosten te verbeteren. De milieukosten moeten wel duidelijk worden gedefinieerd en in hun interpretatie worden beperkt om te vermijden dat de factuur onredelijk hoog zou worden. Daarom kiest BRUGEL ervoor deze kosten te integreren mits ze stipt aan de volgende voorwaarden beantwoorden:

- ze moeten rechtstreeks voortvloeien uit een van de aan de waterspelers toevertrouwde opdrachten;
- het moet gaan om daadwerkelijk uitgegeven kosten. Is dat niet het geval, dan ontstaat het risico dat de factuur kunstmatig zou worden opgeblazen zonder daadwerkelijke compensatie;
- De kosten moeten inherent zijn aan de activiteit, dat wil zeggen dat de kosten niet volledig kunnen worden vermeden zonder aanzienlijke structurele wijziging en/of dat de kosten ontstaan door de invoering van preventieve of beperkende maatregelen en maatregelen ter bestrijding van verontreiniging.

2.2 Voorstellen van BRUGEL

2.2.1 Aanbevelingen

2.2.1.1 Aanbevelingen inzake de kostencategorisering

Als een last verplicht is (bijvoorbeeld in het geval van een milieutaks), zijn de kosten per definitie niet-beheersbaar.

In alle andere gevallen heeft de operator controle over de hoogte van de milieukosten en de kosten voor de natuurlijke rijkdommen, zelfs al is het maar gedeeltelijk. Het zou indruisen tegen de

Europese en Brusselse doelstellingen als we de operatoren niet zouden aansporen om hun impact op het milieu te beperken. Daarom bevelen we aan deze kosten op te nemen in de beheersbare kosten. Eens boven het plafond voor deze kosten zijn ze gedeeltelijk ten laste van de betrokken operator. Deze situatie doet zich voor in het geval van een externe impact op de watervoorraad en op het watermilieu als gevolg van een suboptimale prestatie van de operator.

Merk op dat in het hypothetische geval dat de operator een boete zou moeten betalen wegens inbreuk op de milieureglementering, deze kosten automatisch zouden worden verworpen. Dit type boete kan dus niet als milieukosten worden beschouwd.

2.2.1.2 Aanbevelingen betreffende de bestemming van inkomsten voor de financiering van de investeringsbehoeften

Als bepaalde diensten slechts gedeeltelijk zouden worden uitgevoerd, met gevolgen voor het milieu of de natuurlijke rijkdommen, maar volledig ten laste van de gebruiker zouden zijn, zou worden besloten dat de operator een deel van zijn inkomen ten onrechte heeft ontvangen. In dat geval lijkt een rechtstreekse terugbetaling aan de gebruikers niet opportuun. Wel is het dan aan de betrokken speler om maatregelen te nemen teneinde zijn milieu-impact te beperken, waarbij minstens het bedrag moet worden geïnvesteerd dat ten onrechte is ontvangen.

Praktisch gezien zou een bedrag dat gelijk is aan deze inkomsten worden doorberekend in de lasten en zou een equivalent bedrag in mindering worden gebracht op de investeringsbehoeften. Bovendien weerhoudt niets de spelers in de watersector ervan deze bedragen te gebruiken voor maatregelen die deel uitmaken van het investeringsplan, mits ze een antwoord bieden op een externe miliefactor. Deze theoretische notie zal hieronder verder worden toegelicht aan de hand van praktijkvoorbeelden van de verschillende activiteiten die deel uitmaken van de openbare dienststopdrachten van de operatoren.

2.2.1.3 Aanbevelingen betreffende de tariefimpact

Het door BRUGEL verdedigde principe is niet een impact op de algemene hoeveelheid kosten, maar veeleer een verschuiving van een deel van de kosten of de bestaande exploitatieopbrengsten naar de lijn "Milieu & Natuurlijke Rijkdom". De impact op de tarieven (en dus op de gebruiker) moet uiteindelijk neutraal zijn, maar de structuur moet beter beantwoorden aan de Europese doelstellingen door rechtstreeks en kwantitatief aan te sporen tot een vermindering van de impact van het watergebruik op het milieu. In het tariefrooster zal een aparte tariefcomponent worden voorgesteld, die met het oog op de transparantie ook op de factuur aan de gebruiker zal worden vermeld.

2.2.2 Definitie

BRUGEL stelt voor om:

- de kosten voor het milieu en de natuurlijke rijkdommen te definiëren als kosten die rechtstreeks verband houden met de opdracht enerzijds en de impact op het natuurlijke milieu anderzijds
- de kosten te ramen vanuit een zuiver boekhoudkundig perspectief.

De kosten voor de natuurlijke rijkdommen

De kosten voor de natuurlijke rijkdommen komen uitsluitend overeen met het niet op zichzelf staande verlies van drinkwater op het net. Ze worden beschouwd als beheersbaar, maar zonder efficiëntiefactor als gevolg van het inherente karakter van de kosten. De Regulator vermoedt dat dit verlies onvermijdelijk is, maar kan niet aanvaarden dat dit verlies boven een bepaald volume uitkomt. De kosten worden berekend op basis van de marginale kost of de gemiddelde variabele bevoorradingskost.

De kosten voor het milieu

De kosten voor het milieu zijn moeilijker te identificeren en vooral te kwantificeren dan die voor de natuurlijke rijkdommen. Het is dus niet gemakkelijk hier een duidelijke, beknopte definitie van te geven. BRUGEL stelt daarom voor om deze kosten in drie categorieën te verdelen, elk met een specifieke afhandeling, afhankelijk van het type maatregel:

- 1) Preventieve en herstellende maatregelen. Het gaat om vooraf genomen maatregelen om de risico's op schade te beperken, of om maatregelen achteraf om de schade te herstellen. In deze optiek worden de kosten als niet-beheersbaar beschouwd (indien ze in het meerjarig investeringsplan zijn opgenomen). In dat geval worden de kosten van een maatregel geherkwalificeerd als milieukosten.
- 2) De kosten die inherent zijn aan de activiteit en die per definitie niet (volledig) kunnen worden vermeden en die dus zullen worden behandeld als beheersbare kosten zonder efficiëntiefactor. In dit geval stelt BRUGEL voor een fractie van de toegelaten financieringsmarge die overeenkomt met de vergoeding voor de waterspelers te herklasseren als milieukost, zodat die kan worden gebruikt voor de uitoefening van de openbaredienststopdracht. Door dit systeem in te voeren, worden de aanbevelingen van BRUGEL opgevolgd doordat er geen bijkomende investeringen worden gedaan, maar wordt uitgegaan van de hypothese dat een deel van de bestaande investeringen volstaat om dit probleem te beperken.
- 3) Ontvangen voordelen voor een dienst die niet is verleend. Aangezien deze kosten hadden kunnen worden vermeden of systematisch geherinvesteerd hadden moeten worden, zullen ze voortaan worden behandeld als beheersbare kosten met efficiëntiefactor. In dit geval stelt BRUGEL voor een fractie van de toegelaten financieringsmarge die overeenkomt met de opbrengst voor de waterspelers te herklasseren als milieukost, zodat die kan worden gebruikt voor de uitoefening van de openbaredienststopdracht.

2.3 Kosten voor het milieu of de natuurlijke rijkdommen per activiteit

Ter herinnering: de kosten voor het milieu of voor de natuurlijke rijkdommen mogen niet worden verward met andere, onafhankelijke maatregelen om de algemene ecologische impact van de economische activiteit te beperken (aankoop van groene stroom voor de werking van de pompen, beperking van de vervuiling door dienstvoertuigen ...). Alleen de maatregelen die bedoeld zijn om rechtstreeks op te treden tegen negatieve externe gevolgen die door de activiteit in het natuurlijke aquatische milieu worden veroorzaakt, worden in aanmerking genomen.

2.3.1 Productie

Winningsvergoeding en milieutaks

VIVAQUA moet in het Waals Gewest een winningsvergoeding betalen per m³ water die op Waals grondgebied wordt gewonnen. In de praktijk wordt dit bedrag gebruikt om preventieve maatregelen tegen vervuiling te financieren. BRUGEL stelt daarom voor om deze kosten te herklasseren als milieukosten. Gezien de wettelijke aard van de kosten, zijn deze kosten niet-beheersbaar.

Dit is de methode die al wordt toegepast voor de reële kostprijs.

In de tariefmethodologie vertaalt dit zich naar een verschuiving van de Waalse winningsvergoeding van de lijn “Alle belastingen, taksen en wettelijke bijdragen” naar de lijn “Milieukosten” in de categorie niet-beheersbare kosten.

Praktisch voorbeeld

Stel dat VIVAQUA 10.000 aan winningsvergoedingen moet betalen.

NBK	TOTAAL	
	Voor	Na
Aankoop van grondstoffen en benodigdheden	26.000	26.000
Aankoop van energie	1000	1000
Aankoop van materiaal en kantoorkosten	1000	1000
Wettelijke en contractuele verplichtingen	1000	1000
Onderhoud	1000	1000
Beheer van de openbare ruimte	1000	1000
Aanverwante kosten	1000	1000
Huur en huurlasten	1000	1000
Behandeling en verwijdering van afval	1000	1000
Personeelskosten	1000	1000

Dienstverleners	1000	1000
Verzekeringen in verband met de exploitatie	1000	1000
Kosten in verband met voertuigen	1000	1000
Financiering van activa (afschrijvingen, behoeften, opgetekende waardeverminderingen)	1000	1000
Belastingen en taksen	15.000	15.000 – 10.000 = 5000
Financiële kosten	1000	1000
Uitzonderlijke lasten	1000	1000
Billijke marge	1000	1000
Innovatie-enveloppe	1000	1000
Commercieel risico en wanbetalers	1000	1000
Varia	1000	1000
Milieukosten	0	10.000
TOTAAL	60.000	

De totale kosten veranderen niet en de productietarieven blijven dus ongewijzigd. Aangezien de bedragen van de vergoeding onafhankelijk zijn van VIVAQUA en zijn activiteit, worden deze kosten als niet-beheersbaar beschouwd.

Verplichte lozing van drinkwater

Volgens een gelijkaardige redenering zouden we kunnen stellen dat de volumes die door Vivaqua worden gewonnen, maar in het milieu worden geloosd om het watermilieu te beschermen, kosten met zich meebrengen die als milieukosten kunnen worden beschouwd. Dit geval doet zich voor in het waterwingebied van Modave. Wanneer het debiet van de Houyoux te laag is, moet Vivaqua het opgevangen water terug in de beek laten stromen. Dit water, dat de drinkwaterreservoirs dus niet bevoorraadt, moet worden geproduceerd in andere waterwingebieden, waar de productie kan worden gemoduleerd (zoals Tailfer). We kunnen dus stellen dat de milieukosten van de m³ geloosd water gelijk zijn aan de marginale productiekosten van de betrokken sites. Aangezien deze kosten reglementair van aard zijn, worden ze als niet-beheersbaar beschouwd.

Praktisch bekeken is het echter niet opportuun om dit type kosten meteen verder te onderzoeken, aangezien deze situatie zich slechts zelden voordoet en de betrokken volumes drinkwater (en dus de kosten) relatief beperkt zijn. Wel moet worden bekeken of dit type kosten in de toekomst kan worden geïntegreerd indien zich vaker (of langer) droogteperiodes zouden voordoen en/of als dit type verplichtingen, die bedoeld zijn om de negatieve externe impact op het watermilieu te beperken, naar andere waterwingebieden zou worden uitgebreid.

Verliezen op het toevoer- en verdeelnet

De verliezen van drinkwater op het toevoer- en verdeelnet brengen kosten voor de natuurlijke rijkdommen met zich mee doordat een extra watervolume moet worden geproduceerd dat gelijk is aan het verloren volume. Deze verliezen kunnen worden berekend als het verschil tussen het in een jaar gewonnen drinkwatervolume en de in het BHG geleverde en aan andere

operatoren verkochte volumes. Volgens cijfers van het EBC-platform is er in 2016 10 miljoen m³ water verloren gegaan, terwijl er 144 miljoen m³ water is gewonnen. Dat wil zeggen dat het verlies 7% van het gewonnen volume bedraagt.

Binnen de tariefmethodologie betekent dit dat 7% van de productiekosten als lekkages moet worden geboekt. Dit vertaalt zich naar een daling van alle lijnen van het totaal inkomen met 7% en een toename van de milieukosten met ditzelfde bedrag.

Deze verschuiving van de kosten wordt toegelicht in onderstaande tabel, die de verliezen op het distributienet weergeeft. Die kunnen dus worden geboekt als productieverliezen.

In overleg met BRUGEL zullen de aanvaardbare lekkagepercentages in de tariefmethodologie worden vastgelegd. Een eerste werkhypothese, alleen voor het eerste deel van de regulatoire periode (2021-23), houdt in dat de huidige reële verliezen als aanvaardbaar worden beschouwd. Anders gezegd, het is niet aanvaardbaar dat de situatie verslechtert. In een tweede fase zal samen met BRUGEL een aanvaardbaar verliespercentage worden vastgelegd voor 2024.

We stellen voor de verlieskosten te klasseren als beheersbare kosten zonder efficiëntiefactor en tegelijk een plafond in te stellen op basis van de goede praktijken in de sector. Dit betekent dat als VIVAQUA zijn verliezen vermindert, het zal worden beloond doordat het een deel van de opbrengsten recupereert. Daarentegen zal VIVAQUA voor zijn eventuele slechte prestaties moeten boeten door de meerkosten in vergelijking met een aanvaardbaar beheer voor eigen rekening te nemen.

2.3.2 Distributie

VIVAQUA heeft te kampen met verliezen op het net die 12 tot 16% per jaar bedragen. Een deel van dat verlies valt te verklaren door niet-geboekt verbruik op het net (reiniging van de straten, brandbestrijding ...); de rest wordt veroorzaakt door lekkages op het net. Het eerste deel is al behandeld in de definitie van de activiteitsperimeter; BRUGEL stelt voor de lekkages op het net te herdefiniëren als kosten voor de natuurlijke rijkdommen. Het equivalente percentage van de variabele bevoorradingskosten verschuift dus naar deze categorie. Aangezien deze kosten rechtstreeks samenhangen met het aantal verbruikte m³ waarop VIVAQUA geen grip heeft, stelt BRUGEL voor deze om kosten te beschouwen als beheersbaar, maar zonder efficiëntiefactor.

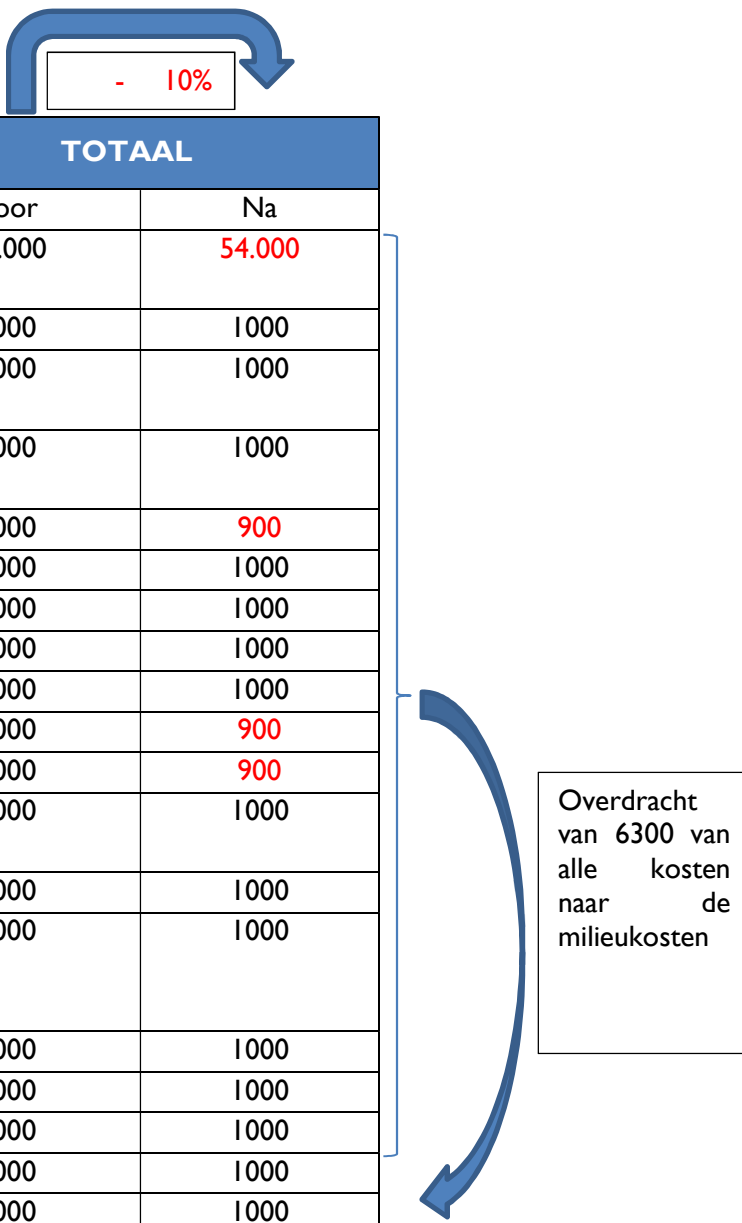
Voor de tariefmethodologie betekent dit het volgende:

- 1) Het lekpercentage op het net wordt geschat, bijvoorbeeld:
 - a. Netverlies (NRW): 15%
 - b. Verbruik brandkranen, diensten van algemeen belang en commerciële verliezen: 5%
 - c. Reële verliezen: 15 - 5 = 10%
- 2) Dit betekent dus dat 10% van de distributiekosten aan lekkages te wijten is. Dit vertaalt zich naar een vermindering met 10% van de lijnen die betrekking hebben op het variabele inkomen en rechtstreeks verband houden met de exploitatie van het net (totaal inkomen zonder billijke marge, commercieel risico en innovatieprojecten), en een toename van de milieukosten met hetzelfde bedrag.

Gezien het gebrek aan informatie om de reële verliezen te meten of in te schatten, moeten de hierboven vermelde percentages vanaf 2024 worden toegespitst en gevalideerd. De toepassing van deze schattingen tijdens het eerste deel van de regulatoire periode heeft echter als voordeel dat lekkages vanaf het jaar 2020 als milieukosten voor de natuurlijke rijkdommen kunnen worden beschouwd.

In overleg met BRUGEL zullen de aanvaardbare lekkagepercentages in de tariefmethodologie worden vastgelegd. Een eerste werkhypothese, alleen voor het eerste deel van de regulatoire periode (2021-23), houdt in dat de huidige reële verliezen als aanvaardbaar worden beschouwd. Anders gezegd, het is niet aanvaardbaar dat de situatie verslechtert. In een tweede fase zal samen met BRUGEL een aanvaardbaar verliespercentage worden vastgelegd voor 2024, gebaseerd op nauwkeurigere schattingen of metingen.

Praktisch

BKZEF	TOTAAL	
	Voor	Na
Aankoop van grondstoffen en benodigdheden	60.000	54.000
Aankoop van energie	1000	1000
Aankoop van materiaal en kantoorkosten	1000	1000
Wettelijke en contractuele verplichtingen	1000	1000
Onderhoud	1000	900
Beheer van de openbare ruimte	1000	1000
Aanverwante kosten	1000	1000
Huur en huurlasten	1000	1000
Behandeling en verwijdering van afval	1000	1000
Personeelskosten	1000	900
Dienstverleners	1000	900
Verzekeringen in verband met de exploitatie	1000	1000
Kosten in verband met voertuigen	1000	1000
Financiering van activa (afschrijvingen, behoeften, opgetekende waardeverminderingen)	1000	1000
Belastingen en taksen	1000	1000
Financiële kosten	1000	1000
Uitzonderlijke lasten	1000	1000
Billijke marge	1000	1000
Innovatie-enveloppe	1000	1000
Commercieel risico en wanbetalers	1000	1000
Varia	1000	1000
Milieukosten	0	6300
TOTAAL	80.000	

Overdracht van 6300 van alle kosten naar de milieukosten

De totale kosten veranderen niet en de distributietarieven blijven dus ongewijzigd. De verloren volumes zijn afhankelijk van de gedistribueerde volumes. Wel kan het percentage aanvaardbare verliezen worden bepaald. We stellen voor om deze 6300 te klasseren als beheersbare kosten zonder efficiëntiefactor, maar tegelijk om in de tariefmethodologieën een plafondpercentage in te stellen op basis van de goede praktijken in de sector. Dit betekent dat als VIVAQUA zijn lekkages vermindert, het zal worden beloond doordat het een deel van de opbrengsten

recupereert. Valt het verlies echter hoger uit dan het in de methodologie vastgelegde percentage, dan zal VIVAQUA voor zijn slechte prestaties moeten boeten door de meerkosten in vergelijking met een aanvaardbaar beheer voor eigen rekening te nemen.

2.3.3 Opvang

De door VIVAQUA opgevangen volumes worden uiteindelijk niet voor 100% naar de zuiveringsstations vervoerd. Een (miniem) deel van het net is namelijk niet op het globale net aangesloten en dat zal waarschijnlijk ook nooit gebeuren. Bovendien wordt in het geval van zware regen en/of slechte afstemming van het net een deel van het opgevangen water rechtstreeks in het natuurlijk milieu geloosd. Dit betekent dat alle gebruikers betalen voor een dienst die niet volledig wordt verleend en die een negatieve impact heeft op de kwaliteit van het oppervlaktewater. BRUGEL stelt daarom voor dat een bedrag dat gelijk is aan het (geschatte) ontvangen bedrag wordt geherkwalificeerd als milieukosten. Aangezien deze kosten zich niet vertalen naar een daadwerkelijk door de spelers toegepaste maatregel, stelt BRUGEL voor om dit bedrag te gebruiken om de investeringsbehoeften te dekken.

Praktisch

We gaan uit van de volgende hypothese:

- De totale kostprijs van de opvangactiviteit bedraagt 140.000.
- 99,8% van de gebruikers is aangesloten op het net. Dit betekent dat 0,2% van de gefactureerde volumes niet wordt opgevangen.

Totaal inkomen: $140.000 \times 0,002 = 280$

- 7,5% van het opgevangen volume (regenwater inbegrepen) wordt in het natuurlijk milieu geloosd voordat het de zuiveringsstations bereikt¹ (schatting van LB m.b.t. een deel van de overstorten, gegevens beschikbaar in het WBP). We verdelen de totale geloosde volumes willekeurig 50-50 tussen de BMWB en VIVAQUA, want de door beide operatoren beheerde infrastructuur is onderling verbonden. We schatten dat het geloosde water voor 20% uit afvalwater bestaat (interne berekening op basis van gegevens van Flowbru voor mei-juni voor het overstort aan de Leeuwstraat).

Totaal inkomen: $(140.000 - 280) \times 0,075 \times 0,2 \times 0,5 = 1048$

¹ Gegevens van Aquiris, berekening door Leefmilieu Brussel, 2010

Geloosde volumes: 10 mln m³: Totaal opgevangen (120 + 10 mln m³) = 7,5%

BKZEF	TOTAAL	
	Voor	Na
Aankoop van grondstoffen en benodigdheden	21.000	21.000
Aankoop van energie	1000	1000
Aankoop van materiaal en kantoorkosten	1000	1000
Wettelijke en contractuele verplichtingen	1000	1000
Onderhoud	1000	1000
Beheer van de openbare ruimte	1000	1000
Aanverwante kosten	1000	1000
Huur en huurlasten	1000	1000
Behandeling en verwijdering van afval	1000	1000
Personeelskosten	1000	1000
Dienstverleners	1000	1000
Verzekeringen in verband met de exploitatie	1000	1000
Kosten in verband met voertuigen	1000	1000
Financiering van activa (afschrijvingen, behoeften, opgetekende waardeverminderingen)	100.000	100.000 - 280 - 1048 = 98.672
Belastingen en taksen	1000	1000
Financiële kosten	1000	1000
Uitzonderlijke lasten	1000	1000
Billijke marge	1000	1000
Innovatie-enveloppe	1000	1000
Commercieel risico en wanbetalers	1000	1000
Varia	1000	1000
Milieukosten	0	1328
TOTAAL	140.000	

Overdracht van 1328 van de investeringsbehoeften naar de milieukosten

De totale kosten veranderen niet en de gemeentelijke saneringstarieven blijven dus ongewijzigd. De geloosde volumes zijn afhankelijk van de opgevangen volumes. Wel kan het percentage aanvaardbare lozingen in overleg met de operatoren worden bepaald.

We stellen voor om deze 1328 te klasseren als beheersbare kosten zonder efficiëntiefactor, maar tegelijk om een plafondpercentage in te stellen op basis van de goede praktijken in de sector. Dit betekent dat als VIVAQUA zijn lekkages vermindert, het zal worden beloond doordat het een deel van de opbrengsten recupereert. Verslechteren de prestaties echter, dan zal VIVAQUA moeten boeten voor zijn slechte performance.

2.3.4 Zuivering

De door de BMWB opgevangen volumes worden uiteindelijk niet voor 100% door de zuiveringsstations behandeld. In het geval van zware regen en/of slechte afstemming van het net wordt een deel van het opgevangen water rechtstreeks in het natuurlijk milieu geloosd. Dit betekent dat alle gebruikers betalen voor een dienst die niet volledig wordt verleend en die een negatieve impact heeft op het water/het milieu. BRUGEL stelt daarom voor dat een bedrag dat gelijk is aan het (geschatte) ontvangen bedrag wordt geherkwalificeerd als milieukosten. Aangezien deze kosten zich niet vertalen naar een daadwerkelijk door de spelers toegepaste maatregel, stelt BRUGEL voor om dit bedrag te gebruiken om de investeringsbehoeften te dekken.

Daarnaast voorzien de bepalingen van het contract tussen het Gewest en Aquiris dat in het geval van niet-naleving van de in het contract vastgelegde aftrekpercentages (van de vervuiling), Aquiris een schadevergoeding aan de BMWB moet betalen. Het gaat hier om een netto cashbetaling voor milieuschade die voor 100% aan de BMWB ten goede komt; de BMWB neemt geen milieumaatregelen als tegenprestatie voor deze betaling. BRUGEL stelt voor dit bedrag desgevallend te gebruiken voor de financieringsbehoeften van de speler.

Praktisch

Net als voor de opvangactiviteit gaan we uit van de volgende hypothese voor de gewestelijke saneringsbijdrage:

- 7,5% van het opgevangen volume (regenwater inbegrepen) wordt in het natuurlijk milieu geloosd voordat het de zuiveringsstations bereikt (schatting van LB in het WBP). We verdelen de totale geloosde volumes 50-50 tussen de BMWB en VIVAQUA. We schatten dat het geloosde water voor 20% uit afvalwater bestaat (interne berekening op basis van de volumes voor mei-juni).

Totaal inkomen: $60.000 \times 0,075 \times 0,2 \times 0,5 = 450$

- We stellen vast dat de niet door VIVAQUA opgevangen en geloosde volumes onderworpen zijn aan de gewestelijke bijdrage, maar niet worden behandeld.
 $(60.000 \times 0,075 \times 0,2 \times 0,5 = 450) + (60.000 \times 0,002 = 120) = 570$
- We gaan uit van de algemene hypothese dat de inkomsten van Aquiris voor de niet-naleving van de aftrekpercentages nihil zijn. Mochten er wel inkomsten zijn, dan wordt het teveel

overgedragen naar de milieukosten, die zelf een impact zouden hebben op de investeringsbehoeften.

BKZEF	TOTAAL	
	Voor	Na
Aankoop van grondstoffen en benodigdheden	31.000	31.000
Aankoop van energie	1000	1000
Aankoop van materiaal en kantoorkosten	1000	1000
Wettelijke en contractuele verplichtingen	1000	1000
Onderhoud	1000	1000
Beheer van de openbare ruimte	1000	1000
Aanverwante kosten	1000	$1000 + 10 - 10 = 1000$
Huur en huurlasten	1000	1000
Behandeling en verwijdering van afval	1000	1000
Personeelskosten	1000	1000
Dienstverleners	1000	1000
Verzekeringen in verband met de exploitatie	1000	1000
Kosten in verband met voertuigen	1000	1000
Financiering van activa (afschrijvingen, behoeften, opgetekende waardeverminderingen)	10.000	$10.000 - 1020 - 10 = 8.970$
Belastingen en taksen	1000	$1000 - 200 = 800$
Financiële kosten	1000	1000
Uitzonderlijke lasten	1000	1000
Billijke marge	1000	1000
Innovatie-enveloppe	1000	1000
Commercieel risico en wanbetalers	1000	1000
Varia	1000	1000
Milieukosten	0	1030
TOTAAL		60.000

Overdracht van 10 van de financieringsbehoefte naar de aanverwante kosten en van daar naar de

Overdracht van 1020 van de financieringsbehoefte naar de milieukosten

De totale kosten veranderen niet en de gewestelijke saneringstarieven blijven dus ongewijzigd. De aanverwante opbrengsten afkomstig van AQUIRIS en de door VIVAQUA geloosde volumes zijn onafhankelijk van de BMWB. Ze worden dus als niet-beheersbaar beschouwd. De door de BMWB geloosde volumes daarentegen zijn afhankelijk van de door de BMWB opgevangen volumes en er kan een aanvaardbaar lozingspercentage worden bepaald. We stellen voor om deze 1030 te klasseren als beheersbare kosten zonder efficiëntiefactor, maar tegelijk om een plafondpercentage in te stellen op basis van de goede praktijken in de sector. Dat betekent dat als de BMWB zijn lozingen vermindert, ze zal worden beloond doordat ze een deel van de opbrengsten recupereert.

Nemen de geloosde volumes echter toe, dan moet de BMWB financieel boeten voor haar slechte performance.

3 Conclusies

De opname van de milieukosten in de tariefmethodologie zal op korte termijn geen impact hebben op de tarieven, maar zal het mogelijk maken beter aan de doelstellingen van de ordonnantie te beantwoorden en vanaf de eerste regulatoire periode een milieudimensie op te nemen in de wateropdrachten. Net als de creatie van een regenwatercomponent zal de invoering van een component “milieukosten” de transparantie van de factuur voor de gebruiker ten goede komen door een juister beeld te geven dat de kosten beter weerspiegelt.

Bovendien wordt het door de componenten per activiteit te isoleren mogelijk de prestaties van de spelers vanuit milieuoogpunt te monitoren en hen aan te sporen om hun impact op het milieu te beperken.

* *
*

Guillaume LEPERE, Bestuurder	Eric Mannes, Waarnemend Voorzitter